

Her Şeyden Şikâyet Eder Olduk

– safdeha · 14 Ocak 2020

Şikâyet edeceğimiz ve çözümünü başkasından bulacağımız bir dünya değil şu dünya. Her derdin içinde biz de yaşıyor, her türlü acıyı da tatlıyı da aynı mekânda tadıyoruz. Eğer her çözümsüz konuyu görmezden gelirsek, onu kimse düzeltmezse, bir gün gelir elimize ayağımıza dolanır. Herkesin yükü aynı, kime dert yanıp, kimden çözüm bulunacak ki... Eğer bir araya gelmez, kardeşliği ve paylaşmayı unuttur birbirimize düşman olursak, nasıl bir dünyada yaşarız bir düşünelim.

Komşunun malı çalınmış, evine hırsız girmiş. Komşu şikâyet ediyor, yok mu bana yardım edecek, polise gidiyor, malının çalındığını şikâyet ederek çözüm bulunsun istiyor. Malı alan Üsküdar'ı geçmiş çoktan... Günler geçiyor mal geri gelmiyor. Komşusuna şikâyet ediyor, bir şeyler gördün mü, bir ipucu bulurum diye... Komşu görse bile, tanıklık etmek, karakola gidip o kişileri anlatmak ve sonuçta yaşadığı zamandan feragat etmek istemiyor, en kolay yolu seçiyor, bilmiyorum diyor... Sonuçta onun malı mı çalınmış ki... Yemeğinden bir tabak yemek bile sunmuyor, aç kalacağını düşünüyor belki de... Ne zaman görse başını çeviriyor, kendisinden yeni bir şey ister diye... Komşuluk etmiyor... Hani derler ya ev alma komşu al diye, boşuna dememişler işte. Öyle bir an geliyor ki, komşusuna yardım etmeyenin evi yanıyor, hatta Allah'tan evde de kimse yok... O evine hırsız giren komşu yangını ihbar etmiyor. Ev yanıp kül oluyor. Evler bahçeli müstakil evler... Hani apartmanda olsa, evim yanar diye itfaiyeyi hemen de arar ama bu sefer de, komşunun evi yanmıştır, itfaiye gelene kadar. Evi yanan komşusuna şikâyet ediyor, neden daha erken ihbar etmedin diye, belki cevap kestirmeden geliyor, itfaiyeyi aradım ama geç geldi, ne yapayım ki... Sahte bir üzüldüm deyip, yaptığı şikâyetine bu cevap oluyor. Evi yanan komşusuna ne yemek veriyor, ne de evine davet ediyor. Hani sen bana yardım ettin mi ki ben sana yardım edeyim diyor içten içe de...

Şikâyet etmeden kendi önlemimizi almamız gerekiyor bu yüzden. İnsanların insafına bırakmamak ya da onlara muhtaç duruma düşmemek gerekiyor. Hani şikâyet edene gönülden bir yardım eli olmak da mümkün ama bunu yapacak kişi, ilk önce Allah'tan korkan, adam gibi adam olan birisi olmalı. İnsan insana, komşu komşuya her an muhtaç olur diyen birileri olmalı... Elbette, işini şikâyet ederek halleden bir insan olup, herkesi kendisinin hamalı gibi gören de olmamalı... Her işini gücü yettiği kadarıyla yapan biri olmak sonra da çözümsüz kalıyorsa başkasından şikâyetle yardım istemek, dertleşmek en güzeli... Herkesin sıkıntısı aynı, yaşam mücadelesi kolay değil sonuçta. Herkes ayakta durmaya çalışırken onun bu halini görmeden ya da duygudaş olmadan inek sağar gibi karşımızdakini sağmamalıyız. Birkaç kişi şikâyet ediyor diye, iyilikmiş gibi başkasının ülkesine girerek, her şeyi düzeltereğim diye insanlarını öldürüp, zengin varlığını talan ederek sömürmemek de gerekiyor.

İşin en güzeli kendi işimizi kendimiz çözmeyi denemeliyiz. Her yaptığımız işi sağlam yaparsak, kimseyi kandırmazsak, malzemedden çalmazsak, fabrika artıklarına filtre koyarsak, doğayı bozmazsak, ormanları

yakmazsak... Etrafımızda şikâyet eden mi olur ki... Herkes birbirini tanırsa, komşu olursa hangi hırsız o mahalleye gelir de hırsızlık yapar ki... Yabancı olduğunu tanır, maksadını anlamaya çalışır, oyununu deşifre ederek mahalleli hırsızın orada yapmasına asla izin vermez.

Hem şikayet etmeyeceğiz hem de kimseye muhtaç olmayana kadar çalışacağız. Beden çalıştıkça paslanmaz, yeni şeyler öğrendikçe de unutkanlık başlamaz... Bizim toplumumuzun en büyük sıkıntısı akli emeklilikte olan, yaşamında garanti arayan, üretmeden lüks yaşayan israf toplumu olmamızdır. Para bile olsa yapacağın işi başkasına yaptırma, sen yapmaya gayret et. Bu cimrilik değil, insanın tembellikten kurtulması- hani der ya atasözünde, işleyen demir pas tutmaz... Yaşlılığımızı bile dimdik ayakta geçiririz böylece... Üstelik şikâyet etmeden!

Saffet Kuramaz